

Man gik altsaa til:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Forhøjelse af Benzinafgiften.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 4186).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 90 Stemmer mod 12.

Første Næstformand (Arnth Jensen): Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Forslag til Beslutning af Folketinget (af Ragnhild Andersen m. fl.) [om Nedsættelse af et Udvalg til i Samarbejde med Socialministeriet at udarbejde og stille Forslag om en aarlig Børnerente].

(Forslaget til Beslutning findes i Tillæg A. Sp. 6175).

Sagen sattes til Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Ragnhild Andersen): Ved flere Lejligheder har vort Parti her i dette høje Ting gjort gældende, at vi maa fremme en Politik, der skaber social Tryghed for Børnene og for Familier med Børn. Vi har fremhævet, at vi maa i Gang med en positiv Familiepolitik, som kan sikre alle Børn en god og lykkelig Barndom og give alle Børn lige Betingelser for en ordentlig Start i Livet. Vi har i den Henseende kritiseret de gældende Skattefradrag for Familier med Børn og fremhævet, at disse Fradragregler ikke løser noget Problem, og at de i deres Virkning er udemokratiske, fordi de mindste Indtægter i Virkeligheden faar de mindste Skattelettelser og de største Indtægter de største Skattelettelser.

Der tales saa ofte om vort Demokrati, hvor godt og betryggende det er for Familierne, og hvor retfærdigt det er for de svageste i Samfundet. Der synges mangen en Lovsang over, at hos os har ethvert Barn Mulighed for at faa Del i den højeste Under-

visning paa Skoler, Læreanstalter og Universiteter, men Sandheden i Ære findes der Masser af Børn, der ikke har de gode Kaar og Betingelser, deres Forældre gerne vil give dem, og et stort Flertal af Børnene har trods den lige Adgang til Uddannelse og Oplæring kun den teoretiske Mulighed for at faa Del heri. Hovedårsagen hertil er, at vort Samfund reelt ikke tager det fornødne Hensyn til Børnene og til Familieforsørgerne. Det skulde og burde være saadan, at det var en Værdi at faa Børn, at Livet blev rigere og lykkeligere, naar der kom Børn i Hjemmet, men det er ikke saaledes.

For Familier med smaa Indtægter er Børnene i Dag et kolossalt økonomisk Problem. Jo flere der kommer, des sværere bliver det for Forældrene at skaffe Mad til dem, at skaffe Plads i Lejligheden til dem og at skaffe Tøj, baade til Børnene og til sig selv. Lønnen stiger jo ikke med Børneantallet, kun Udgifterne stiger i uhyggelig Grad, jo flere Børn der kommer. Har en Familie en forholdsvis dyr Bolig med god Plads, bliver man, naar Familien vokser, tvunget til at se sig om efter den billigst mulige Lejlighed, fordi man maa have de faste Udgifter bragt ned, da Udgifterne til Forsørgelsen af Familien er voksende. Ofte ser man derfor, at Familier med flere Børn af økonomiske Grunde er nødt til at indrette sig i en mindre og billigere Lejlighed, som slet ikke svarer til deres stigende Behov for Plads, og Folk uden Børn kan alene paa Grund af deres højere Indtægter indrette sig i de større Lejligheder. Maaske vil man henvise til, at der er blevet bygget Boliger for børnerige Familier. Ja, men det er en Kendsgerning at disse Boliger i Dag ikke forslaar noget Sted. Der er Ventelister i Kilometervis, og kun de allerfærreste er saa heldige at kunne faa en saadan billig Lejlighed, og for dem, der ikke faar en saadan Lejlighed, er der ingen Mulighed for at opnaa en lav Husleje, uanset hvor mange Børn der er i Familien.

For de mange Familieforsørgere med jævne og almindelige Arbejdsindtægter og flere Børn er det i Dag en opslidende Kamp at skaffe det mest nødtøftige, og det er for det store Flertal af Hjemmene en Umulighed at give Børnene den Uddannelse, de i mange Tilfælde burde have i Kraft af deres Evner. En Arbejdsmand med 4, 5 eller flere Børn er nødt til at raadspørge sin Tegnepung, før han overhovedet kan afgøre, om han har Raad til at lade sine Drengene komme i Lære. Pigerne gaar det noget lettere med, dem undlader man helst at sætte i Lære. Der kan i Reglen slet ikke blive Tale om Raad til at sætte Børnene paa en højere Læreanstalt.